

[Anker Jørgensen.]

lade mig ganske kort at begrunde den af socialdemokratiet stillede forespørgsel, som nu kommer til debat her i folketinget.

Regeringens økonomiske politik har jo ved flere lejligheder været drøftet her i tinget og i øvrigt i høj grad også ved møder ud over landet. Denne politik har efter socialdemokratiets opfattelse været præget af fire ting.

For det første: Der er udskrevet skatter i et omfang, som er i skærende modstrid med de løfter, VKR-partierne gav, da de sammen med nogle SF'er væltede den socialdemokratiske regering i 1967.

For det andet: De høje skatter er ikke mindst begrundet med, at regeringen ønsker et kæmpeoverskud på  $1\frac{1}{2}$  milliard kr. for dermed, som den kalder det, at løse de økonomiske problemer.

For det tredje: Trods de rekordagtige skatter er de økonomiske problemer ikke løst. Tværtimod, de er blevet større. Betalingsbalanceunderskuddet er blevet meget større. Renten har slået alle rekorder. Pristigningerne er blevet stærkere. Lønmodtagerne er blevet forfordelt igennem den måde, hvorpå kildeskatten praktiseres, og en række sociale uretfærdigheder er ikke søgt løst.

For det fjerde: Det medfører utilfredshed, at regeringen tilsyneladende skaber yderligere økonomiske og sociale problemer ved nu at sige noget om, at man yderligere vil fordyre omkostningerne i boligbyggeriet.

Jeg vil gerne sige, at det er mit indtryk, at regeringen tilsyneladende ikke forstår den utilfredshed, der rører sig i store dele af befolkningen, en utilfredshed, som er forårsaget af den risiko, den alvorlige risiko, der er for nedgang i reallønnen, en nedgang, som ikke er begrundet i Danmarks faktiske økonomiske situation.

Det er på denne baggrund, at socialdemokratiet ønsker en fornyet debat om den økonomiske og sociale politik. Igennem en forespørgselsdebat håber vi, at regeringen vil fremkomme med forslag og tanker, som kan imødekomme de forslag og synspunkter, som socialdemokratiet tidligere har fremsat, og som vi vil fremføre ved debatten i dag. Vi tror, det vil være rigtigt i et vist omfang at lette skatterne og at gennemføre en række sociale forbedringer til gavn for de grupper, der trænger mest. I

den ånd vil vi lytte interesseret til statsministerens redegørelse her i folketinget, og vi håber, at der også i selve folketingsalen vil være større forståelse for en løsning af de alvorlige problemer, som vi står over for. Vi tror, at hvis folketinget i dag tager en positiv stilling til vore synspunkter, vil dette i sig selv kunne bidrage til fordragelighed og til samarbejde i samfundet og også på vore mange arbejdspladser.

**Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):** Inden jeg går over til den redegørelse, jeg gerne vil give som svar på de stillede forespørgsler, føler jeg trang til at sige til hr. Krog Hansen, som åbenbart var meget påvirket af referaterne fra mit møde i Svendborg, at jeg beklager dybt, at han ikke selv havde lejlighed til at være til stede; så ville han have talt i større overensstemmelse med mødets forløb og karakter, end han kom til at gøre i dag.

Jeg vil gerne sige om de to forespørgsler, der er stillet, at den debat, der skal finde sted i dag, må tage sit udgangspunkt i to i virkeligheden parallelle forespørgsler. Paralleliteten går så langt som til den kendsgerning, at de begge, selv om de er forskelligt formuleret, er inspireret af og fremkaldt af den uro, der i den sidste uge har været på visse arbejdspladser. Inden vi fordyber os i debatten, synes jeg, det fortjener at blive slået fast, at både socialdemokratiet og SF har ladet sig inspirere til denne aktion af de ulovlige strejker, hvis inspiratorer både de selv og fagbevægelsens ledere har karakteriseret på en ikke særlig respektfuld måde.

Hr. J. O. Krag spørger, hvad regeringen agter at foretage for at modvirke de urimelige virkninger af regeringens økonomiske politik. Indholdet af SF's forespørgsel er i realiteten det samme.

Vi har, som det høje ting ved, foretaget betydelige ændringer i tilvante former og institutioner. Regeringen vil naturligvis ikke udelukke, at så omfattende reformer som overgang til kildeskat, ændring af byrdefordelingen o. lign. kan skabe problemer, måske endog på visse punkter skævheder, som regeringen og folketinget ikke havde forudset, da lovgivningen blev gennemført. Kommer man fra folketingets side og sandsynliggør, at der er opstået urimeligheder, så er vi naturligvis fra regeringens side